

[**Boligministeren.**]

at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri.

Forslaget omfatter kun en enkelt ændring i loven, og det går ud på, at der til de driftstilskud, der ydes i henhold til lov om boligbyggeri, kan gives et tillæg, hvis størrelse er afhængig af renteniveauet for de endelige lån, der optages i ejdommene.

Da folketetinget sidst behandlede boligloven i foråret 1961, blev der på baggrund af reglen om, at tilskuddet ikke kan overstige 8 kr. 50 øre pr. m² etageareal, fra flere sider rejst spørgsmål om administrationen af disse regler. Forhandlingerne herom mundede ud i, at folketingsudvalget i sin betænkning af 9. maj 1961 udtalte, at udvalget var blevet gjort bekendt med, at driftstilskuddets fastsættelse til 8 kr. 50 øre pr. m² måtte ses i relation til et renteniveau for langfristede statsobligationer på ca. 5¼ pct. p. a., og at udvalget gik ud fra, at der ikke som følge af ændringer i renteniveauet blev taget skridt til nedsættelse af driftstilskuddet, før renteniveauet måtte være lavere end 5¼ pct.

Ved den ændring i lov om boligbyggeri, som folketetinget derefter vedtog, blev det tilstræbt at forøge byggeriet for de mindre-bemidlede familier. Der blev således skabt mulighed for at opføre 20 000 lejligheder årligt til sådanne familier, og ved reglerne om støtte til dette byggeri søgte man at sikre byggeriet gennemført til en leje, der i kraft af reglerne om kontrol med projekter og med priser kunne holdes på et rimeligt niveau.

Ved lovændringen blev der imidlertid ikke taget stilling til den midlertidige rentestigning, som allerede da var under udvikling. Siden er renten steget yderligere. Den rentestigning, der er indtrådt, siden boligloven trådte i kraft den 1. april 1959, har i alt medført en forøgelse af lejen i det støttede boligbyggeri på ca. 10-12 kr. pr. m². Det driftstilskud, som folketetinget i sin tid anså for tilstrækkeligt til at nedbringe lejen til et rimeligt niveau, har derfor ikke den tilsigtede virkning for det byggeri, der skal endeligt finansieres under det midlertidigt højere renteniveau.

På denne baggrund har regeringen anset det for hensigtsmæssigt — som bebudet i den højtærede statsministers åbningstale

her i folketetinget — at skabe hjemmel for at yde et særligt tillæg til driftstilskuddet for det støttede boligbyggeri, der finansieres under det nuværende ekstraordinært høje renteniveau.

Den foreslåede regel udformes således, at tillægget kun kan ydes, når renteniveauet er over 6,5 pct. p. a., og det vil således efter sin udformning kun have betydning for byggeri, der opføres og finansieres, når renteniveauet er særlig højt, medens reglen automatisk træder ud af kraft, når renteniveauet bliver mere normalt.

Ved fremsættelse af dette forslag går regeringen ud fra, at renteniveauets nuværende højde er af en midlertidig karakter, og at renteniveauet på ny vil komme ned i et mere normalt leje. Som følge heraf er forslaget begrænset til at have virkning for det byggeri, der inden 1. januar 1963 har opnået tilsagn om støtte.

Jeg skal i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslaget, idet jeg tillader mig at anbefale det til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Handelsministeren (Barnsgaard): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om lån til håndværk og mindre industri.

Hjemmelen til at yde bistand til modernisering og rationalisering af håndværks- og mindre industrivirksomheder indeholdes for tiden i lov nr. 144 om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder af 4. april 1960, jfr. lov nr. 333 af 24. november 1961. Nævnte lov afgiver endvidere hjemmel for at yde bistand fra statens side til industrivirksomheder, men hjemmelen herfor er nu foreslået optaget i det for nylig fremsatte forslag til lov om egnsudvikling m. v. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at ophæve fornævnte lov nr. 144 af 4. april 1960 i dens helhed og at tilvejebringe særlig hjemmel for ydelse af lån til håndværks- og mindre industrivirksomheder.

I overensstemmelse hermed tilsigter lovforslaget at videreføre den gennem en længere årrække opretholdte adgang til at yde statslån til håndværksvirksomheder. De i lovforslaget indeholdte regler svarer i øvrigt til de hidtil gældende regler.

Begrundelsen for, at man i lovforslaget kun har foreslået adgangen til at yde di-

[Handelsministeren.]

rette udlån opretholdt, er, at garantiformen ikke kan anses for praktisk, når bistanden til de enkelte virksomheder er af begrænset omfang, og at direkte statslån er den mest effektive hjælp til de pågældende virksomheder. Der er da heller aldrig efter den gældende lov blevet ydet statsgarantier til virksomheder af den her omhandlede art, så forslaget betyder ingen ændring i praksis.

Da det må anses for påkrævet fra statens side at bistå håndværket ved omstillingen til de ændrede produktionsforhold, som tiden kræver, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om handel med foderstoffer og

forslag til lov om handel med gødning og grundforbedringsmidler m. m.

Valgt blev: *Chr. Thomsen, Bladt, Lund Jensen, Th. Mikkelsen, Carl Nielsen, Viola Nørlov, Chr. Rasmussen, Teichert, Jens P. Jensen, Niels Eriksen, Ejnar Hansen, Johs. Hansen, Østergaard, H. C. Toft, Clausen (Olufskjær), Jørgen Jensen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om læreruddannelsen på Færøerne.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2036).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-21 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om hunde.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 641, fremsættelsen i tidenden sp. 1771).

Hjortnæs: På min gruppes vegne kan jeg anbefale det af den højtærede justitsminister fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om hunde til en meget velvillig behandling i det høje ting. Ændringerne er jo ikke udarbejdet på grundlag af en betænkning, men på grundlag af en række henvendelser fra Landsforeningen Fåreavlens Fremme, De samvirkende danske Landboforeninger og Dansk Jagtforening, derimod ikke fra dyreværnsforeningerne.

På baggrund af disse henvendelser har justitsministeriet foranlediget, at politimestrene har søgt oplysning om antallet af de overfald, som hunde har begået i årene 1951-56, og det må indrømmes, at det er chokerende talmæssige oplysninger, som herved er fremkommet: der blev i det nævnte tidsrum anmeldt ca. 3 450 overfald af hunde på andre dyr, og ca. 20 400 dyr blev bidt ihjel ved disse overfald. 75 pct. af overfaldene er sket på landet.

Man må derfor sige, at baggrunden for berettigelsen af lovforslaget ikke er vanskelig at konstatere. Hovedformålet med ændringerne er derfor også at hindre hundes omstrejfen og dæmme op imod den unaturlige skik at holde lænkehund.

Justitsministeren har endvidere ment, at tiden var inde til en forhøjelse af hundefgiften til 20 kr. om året for en lille hund op til 42 cm's højde og 40 kr. for en større hund; holdes der mere end én hund, fordobles afgiften. På landet og i sognekommunerne er afgiften det halve, dog skal der ingen afgift betales på landet, dersom der kun er én hund i en husstand og den ikke er højere end 42 cm.

Derudover er der en række forenklinger i løvteksten, som jeg ikke på nuværende